

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1089/2551

พนักงานอัยการจังหวัดสุราษฎร์ธานี (เกาะสมุย) โจทก์ นางสาวนันทิพร สุขทรัพย์สร้างจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.การสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 33, พ.ร.บ.การสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 45, ป.อ. มาตรา 91, พ.ร.บ.การสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 80, พ.ร.บ.การสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 31, พ.ร.บ.การสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 32, พ.ร.บ.การสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 71, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.อ. มาตรา 90

ย่อ / หลักกฎหมาย

การประกอบกิจการรับซื้อขาย แลกเปลี่ยน สละสมัตถุสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้ว เหลือใช้ จำพวกกระดาด เหล็ก พลาสติก ขวดหรือสิ่งของเก่าอื่น ๆ อันเป็นอันตรายต่อสุขภาพโดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นความผิดตาม พ.ร.บ.การสาธารณสุข พ.ศ.2535 มาตรา 33 วรรคหนึ่ง ส่วนการฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่มีคำสั่งให้เคลื่อนย้ายกองวัสดุสิ่งของเก่า หรือให้ต่อใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพดังกล่าวเป็นความผิดตาม พ.ร.บ.การสาธารณสุข พ.ศ.2535 มาตรา 45 วรรคหนึ่ง แสดงว่าเป็นเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการแยกเป็นคนละกระทงความผิดกัน จึงเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ตาม ป.อ. มาตรา 91 พ.ร.บ.การสาธารณสุข พ.ศ.2535 มาตรา 80 บัญญัติว่า ผู้ดำเนินการผู้ใดดำเนินการในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดดำเนินการหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา 45 มาตรา 52 หรือมาตรา 65 วรรคสอง โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัว อันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ดังนั้นที่ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษาลงโทษปรับจำเลยเป็นรายวันตลอดเวลาที่จำเลยยังไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามฟ้องซึ่งมีกฎหมายบัญญัติให้ทำได้จึงไม่เป็นการลงโทษปรับจำเลยซ้ำซ้อน

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายกรรมต่างกัน โดยเมื่อระหว่างวันที่ 9 เมษายน 2547 เวลากลางวันก่อนเที่ยง จนถึงวันฟ้องต่อเนื่องกันตลอดมา จำเลยประกอบกิจการรับซื้อขาย แลกเปลี่ยน สละสมัตถุ สิ่งของที่ชำรุดใช้แล้ว เหลือใช้ จำพวก กระดาด เหล็ก พลาสติก ขวด หรือสิ่งของเก่าอื่น ๆ อันเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่บ้านเลขที่ 152/2 หมู่ที่ 5 ตำบลอ่างทอง อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย และเมื่อวันที่ 16 กันยายน 2547 เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจพบการกระทำความผิดของจำเลยมีคำสั่งให้จำเลยเคลื่อนย้ายกองวัสดุสิ่งของเก่า สิ่งของชำรุด ใช้แล้ว เหลือใช้ จำพวกกระดาด เหล็ก พลาสติก ขวด หรือสิ่งของเก่าอื่น ๆ ดังกล่าวที่ติดขอบถนน ใกล้กับสถานประกอบกิจการของจำเลยให้ห่างจากขอบถนน 2 เมตร หรือให้อยู่ในรั้วรอบขอบชิดของสถานประกอบกิจการของจำเลย และให้จำเลยยื่นคำขอใบอนุญาตหรือขอต่อใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในกำหนด 15 วัน นับแต่วันที่จำเลยได้รับทราบคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นดังกล่าว ซึ่งจำเลยได้ทราบคำสั่งดังกล่าว โดยชอบด้วยกฎหมายแล้วตั้งแต่วันที่ 20 กันยายน 2547 และจำเลยจะต้องปฏิบัติตามคำสั่ง

ดังกล่าวภายในวันที่ 5 ตุลาคม 2547 ครั้นถึงวันที่ 6 ตุลาคม 2547 เวลาใกล้เที่ยง และ เวลากลางวันต่อเนื่องกันตลอดมาจนถึงวันพื้ง จำเลยฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นดังกล่าว โดยจำเลยยังคงเว้นไม่เคลื่อนย้ายกองวัสดุสิ่งของเก่า สิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้ว เหลือใช้ จำพวกกระดาษา เหล็ก พลาสติก ขวด หรือสิ่งของเก่าอื่น ๆ ดังกล่าว ที่ขีดขอบถนนใกล้กับสถาน ประกอบกิจการของจำเลยดังกล่าว และจำเลยงดเว้นไม่ยื่นคำขอใบอนุญาตหรือขอต่อใบอนุญาต ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพดังกล่าวต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในกำหนด 15 วัน นับแต่วันที่รับทราบคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นดังกล่าวตลอดมา ขอให้ลงโทษตาม พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 มาตรา 31, 32, 33, 45, 71, 80 และปรับจำเลยอีกไม่เกินวันละ 5,000 บาท ตลอดเวลาที่จำเลยยังไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นนับแต่วันที่ 6 ตุลาคม 2547 ถึงวันพื้ง และถัดจากวันพื้งเป็นต้นไป จนกว่าจำเลยจะปฏิบัติตามคำสั่ง จำเลย ให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 มาตรา 33 วรรคหนึ่ง, 45 วรรคหนึ่ง, 71, 80 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลาย กรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 3 เดือน และปรับ 5,000 บาท ฐานฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น จำคุก 3 เดือน และปรับ 5,000 บาท รวมจำคุก 6 เดือน และปรับ 10,000 บาท และปรับจำเลยเป็นรายวันอีกวันละ 500 บาทนับแต่วันที่ 6 ตุลาคม 2547 เป็นต้นไป จนกว่าจำเลยจะปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงาน จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 3 เดือน และปรับ 5,000 บาท และปรับรายวันอีกวันละ 250 บาท นับแต่วันที่ 6 ตุลาคม 2547 เป็นต้นไป จนกว่าจำเลยจะปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงาน โทษจำคุกให้รอการ ลงโทษไว้มีกำหนด 1 ปี ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีสิ่งแวดล้อมวินิจฉัยว่า "คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยประการแรกว่า การกระทำผิดของจำเลยตามพื้งเป็น กรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบทตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 หรือเป็นการกระทำผิด หลายกรรมต่างกันตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำเลยฎีกาว่าจำเลยประกอบกิจการค้า รับซื้อขาย แลกเปลี่ยน สะสมวัสดุสิ่งของที่ชำรุดให้แล้ว เหลือใช้จำพวกกระดาษา เหล็ก พลาสติก ขวด หรือสิ่งของเก่าอื่น ๆ อันเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพโดยไม่ได้รับใบอนุญาตจาก เจ้าพนักงานท้องถิ่นอันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย ซึ่งถือว่าการกระทำผิดสำเร็จแล้ว เมื่อ เจ้าพนักงานมีคำสั่งให้จำเลยเคลื่อนย้ายกองวัสดุดังกล่าว และให้จำเลยยื่นคำขอต่อใบอนุญาต ประกอบกิจการภายใน 15 วัน แต่จำเลยไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ โดยจำเลยมิได้ประกอบ กิจการผิดกฎหมายเพิ่มเติมขึ้นใหม่ การกระทำของจำเลยจึงเป็นการกระทำความผิดกรรมเดียว แต่ผิดกฎหมายหลายบทเท่านั้น เห็นว่า การประกอบกิจการรับซื้อขาย แลกเปลี่ยน สะสมวัสดุ สิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้ว เหลือใช้ จำพวกกระดาษา เหล็ก พลาสติก ขวดหรือสิ่งของเก่าอื่น ๆ อัน เป็นอันตรายต่อสุขภาพโดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นความผิดตาม พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 มาตรา 33 วรรคหนึ่ง ส่วนการฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงาน ท้องถิ่นที่มีคำสั่งให้เคลื่อนย้ายกองวัสดุสิ่งของเก่า หรือให้ต่อใบอนุญาตประกอบกิจการที่ เป็นอันตรายต่อสุขภาพดังกล่าวเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 มาตรา 45 วรรคหนึ่ง แสดงว่าเป็นเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการแยกการประกอบกิจการที่

เป็นอันตรายต่อสุขภาพโดยไม่ได้รับใบอนุญาต กับการฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้เป็น
คนละกระทงความผิดกันการกระทำผิดของจำเลยจึงเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น ส่วนที่จำเลยฎีกาในทำนองว่า การ
ที่ศาลล่างทั้งสองลงโทษจำเลยฐานฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยการจำคุก 3 เดือน และปรับ
5,000 บาทแล้ว ยังลงโทษปรับเป็นรายวันอีกวันละ 500 บาท อีกสถานหนึ่งด้วยนั้นเป็นการลง
โทษปรับที่ซ้ำซ้อนกัน ขอให้ศาลเลือกลงโทษปรับเพียงอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น เห็นว่า
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 มาตรา 80 บัญญัติว่า ผู้ดำเนินกิจการผู้ใดดำเนินกิจการ
ในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดดำเนินกิจการหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ
เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา 45 มาตรา 52 หรือมาตรา 65 วรรคสอง โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัว
อันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
และปรับอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ดังนั้นที่ศาลอุทธรณ์ภาค 8
พิพากษาลงโทษปรับจำเลยเป็นรายวันตลอดเวลาที่จำเลยยังไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงาน
ท้องถิ่นตามฟ้องซึ่งมีกฎหมายบัญญัติให้ทำได้จึงไม่เป็นการลงโทษปรับจำเลยซ้ำซ้อนดังที่จำเลย
ฎีกาแต่อย่างใด ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิจารณานั้นชอบแล้ว ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย" พิจารณายิน

องค์คณะ

เฉลิมเกียรติ ชาญศิลป์ · สปโชค สุขารมณ · มนุพงศ์ รุจิกันทะ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1089/2551>